

PRATEEK DAILY

प्रतीक

दैनिक eprateekdaily.com

राष्ट्रिय 'क' वर्ग

कुनै व्यक्ति, वस्तु वा
सामान छनु पहिले र
पछि साबुन पानीले
राम्रोसँग हात धुने गरौ ।

नेपाल सरकार

सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालय
सूचना तथा प्रसारण विभाग

❖ वर्ष ३४ ❖ २०७८ जेठ ०७ गते शुक्रवार // मृत भ्रम नब्बैमा भिट्टो भैक्न बल्उछ // 2021 May 21 Friday ❖ मूल्य ५/- ❖ पृष्ठ सङ्ख्या ४ ❖ अंक २६२

कुरुवाबाट फैलिंदैछ समुदायमा सङ्क्रमण

प्रस, वीरगंज, ६ जेठ /

पर्साका ग्रामीण क्षेत्रमा सङ्क्रमण बढ्नुको प्रमुख कारण नारायणी अस्पतालका कुरुवाहरू भएको पाइएको छ ।

नारायणी अस्पतालको आकस्मिक कक्ष, अड्डा र अस्पताल, आइसोलेशनमा राखिएका संयोजकत्वमा गठित कोभिड एक्शन टीम (क्याट)ले नारायणी अस्पतालको अनुमन गर्दा यस्तो दृश्य सार्वजनिक भएको हो । क्याटका सदस्य तबरेज अहमदले

होम आइसोलेशनमा बसेकाबाट पनि सँदै

पर्सी जिल्लामा होम आइसोलेशनमा बसेका सङ्क्रमितबाट पनि समुदायमा सङ्क्रमण सँदैछ । सङ्क्रमणका शिकार अष्टकाहरूको नेटोटिम रिपोर्ट आउनुपर्यु बजार क्षेत्रमा घुर्ने, तरकारी, किरानाका सामान खरीद गर्ने, औषधि खरीद गर्ने आफै जाने जस्ता गतिविधि गरिरहेका पाइएको छ । अहिले जिल्लामा होम आइसोलेशनमा दुई हजारभन्दा भाडी सङ्क्रमित छन् । उनीहरूको सही तथ्याङ्क कसैसँग छैन ।

स्वास्थ्य कार्यालय, जिल्ला प्रशासन, नारायणी अस्पताल, महानगरपालिका कसैसँग सङ्क्रमितको सही र यस्तीन तथ्याङ्क छैन । एउटाले जारी गरेको तथ्याङ्क अर्कोसँग तेल खाँदैन र एकले अर्कालाई तथ्याङ्क राख्ने जिरगेवारी भएको आरोप लगाएर पनिछेने गर्ने आएका छन् । वीरगंज महानगरपालिकामा १६ जनाको चुनिटले सङ्क्रमित भएपछि एकपटक सोधरेखो गर्दै अवस्था बुझ्ने कार्य गर्छ । तर योबाहेक १३ वटा पालिकामा यस्तो संयन्त्रको निर्माण गरिएको छैन । आफूनो पालिकामा भएका सङ्क्रमितमध्ये कति अस्पतालमा, कति होम आइसोलेशनमा छन् भन्ने कसैले तथ्याङ्क राखेका छैन ।

चिकित्सक, स्वास्थ्यकर्मीहरूबाट केही भन्न सक्ने अवस्था नरहेको उनको सेवाप्रवाहमा लापरवाही भएको भन्नै भनाइ छ । अस्पतालको आइसोलेशनमा

नारायणी अस्पतालको कोरोना वार्डमा विरामीभन्दा बढी कुरुवा रहेको दृश्य । तस्वीर: प्रतीक

नारायणी अस्पतालको कोरोना वार्डमा विरामीभन्दा बढी कुरुवा रहेको दृश्य । तस्वीर: प्रतीक

सङ्क्रमित भर्ना भएका सबै कक्षमा उनीहरूका कुरुवाले स्याहारसुसार गर्दै आएको बताए । उनले चिकित्सक, नर्स, अहेबाबाट गरिने सेवाहरू पनि सङ्क्रमितका आफन्तजन, जो उनीहरूको हेरचाहा खेटेका छन्, हरूले गर्दै आएको बताए । सङ्क्रमितको हेरचाहा खट्टेहरू आफन्तनो गाउँटोलमा जाने र घरपरिवारसँग समुदायमा सङ्क्रमण फैलिरहेको उनले बताए । यसबाटेमा अस्पताल प्रशासन र स्थानीय प्रशासनको आफूहरूले ध्यानाकर्षण गराएको उनको भनाइ छ ।

क्याटका अर्का सदस्य सञ्चिव मिश्रले पनि सङ्क्रमितहरू भर्ना रहेका सबै कक्षमा उनीहरूका आफन्तहरूबाटै सेवा दिने कार्य भइरहेको बताए ।

नारायणीको मेसुमा डा प्रधान

प्रस, वीरगंज, ६ जेठ /

नारायणी अस्पताल वीरगंजको

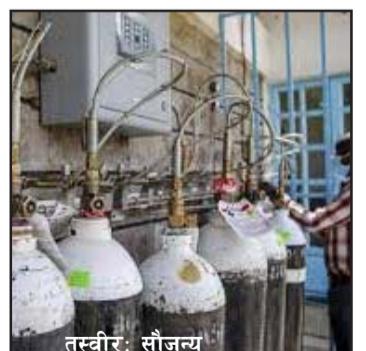
अक्षिसजन प्लान्ट जडान गर्ने योजना स्थगित

प्रस, वीरगंज, ६ जेठ /

वीरगंज महानगरपालिकाका प्रमुख विजयकुमार सरावालीले नारायणी अस्पतालमा जडान गर्ने अक्षिसजन प्लान्टको योजना स्थगित गरेका छन् ।

पर्सा क्षेत्र नं २ का सांसद विमलप्रसाद श्रीवास्तवले यसअधि तै अस्पतालमा अक्षिसजन प्लान्ट निर्माणका लागि अस्पताललाई संसदीय विकास कोषबाट दुई करोड ४८ लाखमा ठेब्कासमेत दिइसकेको छ । ठेब्का दिएको तर कम शुरू नभएको अवस्थामा अहिले सरकारले समेत अक्षिसजन प्लान्ट नियन्त्रणका लागि नारायणी अस्पताललाई रकम निकासा ठेब्का दिएको सो कार्य स्थगित गरेको छ । उनले अस्पतालमा ३ संसदीय युपिएसको ट्रास्फरमर्ग र २० कम्बिएको युपिएसको आवश्यकता रहेकोले महानगरपालिकाले सो जडान गर्न पहल गर्ने जानकारी गराएका छन् ।

मेसुको कार्यभार सम्भालेका डा प्रधानले नारायणी अस्पतालमा लामो समयदेखि सेवा दिई आएका छन् ।

नगरप्रमुख सरावालीले अक्षिसजन प्लान्ट नियन्त्रणका लागि सहयोग गरेको दाताहरूको सहमतिमा नारायणी अस्पतालमा कोभिड नियन्त्रणका अन्य कार्यमा खर्च गर्ने बताएका छन् । उनले अस्पतालमा ३ संसदीय युपिएसको ट्रास्फरमर्ग र २० कम्बिएको युपिएसको आवश्यकता रहेकोले महानगरपालिकाले सो जडान गर्न जानकारी गराएका छन् ।

८२ जना सङ्क्रमित थपिए

प्रस, वीरगंज, ६ जेठ /

नारायणी अस्पताल वीरगंजको प्रयोगशालाले बुधवार राति ८२ जना सङ्क्रमित पुष्टि गरेको छ ।

अस्पतालका कोभिड संयोजक डा सरोजराशन दासले ८२८ जनाको स्वाव नमूना सङ्कलन गरी पिसिआर परीक्षण गर्दा ८२ जना सङ्क्रमित थपिएको बताए ।

उनले थप सङ्क्रमितमा परसका ४३ जना, बाराका २२ जना, रौतहट र सल्लाहीका ७/७ जना, सप्तरी, धनुषा र महोत्तरीका १/१ जना रहेको बताए ।

सङ्क्रमितहरूमा ८२ जना महिला र ५६

जना पुरुष छन् भने उनीहरूको उमेर १७ देखि ७७ वर्षसम्म रहेको छ ।

सङ्क्रमितहरूको सिटी भ्याल १४ देखि ३५.४ रहेको संयोजक डा दासले बताए ।

वीरगंज भन्सारले राजस्व लक्ष्य प्राप्त गर्न सक्ने

राधेश्याम पटेल, वीरगंज, ६ जेठ /

कोरोना महामारीको दोस्रो चरणमा जताजै निरेधाजा, उद्योग, कलकारखाना

निरेधाजा जारी भएकोले कामकाज तथा मालवस्तु मगाउने र छुटाउने काममा कमी आएको वीरगंज भन्सारका प्रमुख

एवं व्यापार प्रभावित भएपछि त्यसको नकारात्मक असर भन्सारको राजस्व असुलीमा पनि परेको छ ।

वीरगंज भन्सार कार्यालय । तस्वीर : फाइल

वीरगंज भन्सार कार्यालयको दुईवटा सिलिन्डर द्वारा लक्ष्य प्राप्त गर्ने अवस्था देखाएर कुरुवाहरू सङ्क्रमितसँग बस्ने गरेको बताए । अक्षिसजन सिलिन्डरको अस्पतालमा अभाव छैन । तर ती सिलिन्डर तल राखिएको र सङ्क्रमितहरूलाई दुई र तीन तलामा राखिएका कारण त्यहाँसम्म सिलिन्डर ल्याउन र लैजानमा समस्या हुने गरेको छ ।

विशेषज्ञ विशेषज्ञ १६ गतेदेखि परसमा

भन्सार अधिकृत हरिहर पौडेलसे जानकारी गराए ।

कोरोनाको पहिलो लहरको समाप्तिसँगै गत माघदेखि त्यसको फर्को वीरगंज भन्सार कार्यालयको राजस्व असुली प्रभावित भएको छ । वीरगंजका दुवै भन्सार कार्यालय (पुरानो आइसिपी) बाट न्यून मालवस्तु भित्रिदा राजस्वमा गिरावट आएको भन्सार अधिकारीहरूले बताएका छन् ।

वीरगंज भन्सारका प्रमुख भन्सार अधिकृत पौडेलका अनुसार वैशाखमा ६२ लाख मात्र राजस्व सङ्कलन गरेको छ ।

प्रमुख भन्सार अधिकृत खत्रीले कोरोना

महामारीमा परसा, बारामा लगाइएको

महामारी प्रभावित भएको बताए ।

वीरगंज नाकाबाट लक्ष्य पाएकोमा ३३ अर्ब १३ करोड ६२ लाख मात्र राजस्वमा जारी भएको बताए ।

वीरगंज नाकाबाट लक्ष्य पाएकोमा ३३ अर्ब १३ करोड ६२ लाख मात्र राजस्वमा जारी भएको बताए ।

प्रमुख भन्सार अधिकृत खत्रीले कोरोना

महामारीमा परसा, बारामा लगाइएको

महामारी प्रभावित भएको बताए ।

वीरगंज नाकाबाट लक्ष्य पाएकोमा ३३ अर्ब १३ करोड ६२ लाख मात्र राजस्वमा जारी भएको बताए ।

वीरगंज नाकाबाट लक्ष्य पाएकोमा ३३ अर्ब १३ करोड ६२ लाख मात्र राजस्वमा जारी भएको बताए ।

विचारसार र सूक्तिहरू

बूद्धेसकाल एउटा बानी मात्र हो । कार्यव्यस्त मानिससँग यति समय कहाँ हुन्छ र यस्तो नचाहिंदो बानी पालोस् ।
—आन्द्रे मोर्वा

प्रकाशक	: प्रतीक प्रकाशन समूह प्रा. लि. वीरगंज-११
प्रधान सम्पादक	: जगदीशप्रसाद शर्मा
व्यापार्थापक/सम्पादक	: विकाश शर्मा
सम्पादक	: श्रीराज नेपाल/ खड्गबहादुर श्रेष्ठ (प्रताप)
समाचार सम्पादक	: आर. के. पटेल
बारा दिशेष प्रतिलिपि	: गणेशीरा सहनी
गुद्गा:	प्रतीक प्रकाशन समूह प्रा. लि. (अफसेट खापाखाना)
ठिनिंग सिंगेमा हल रोड, श्रीपुर, वीरगंज-११ नेपाल, पोस्ट बक्स नं. ७८, फोन नं. ०९५-५२५१२६, ५३३०९४	
email:	prateekdaily@gmail.com
Website:	www.prateekdaily.com

निषेधाज्ञा मात्रकै भर नपरौं

कोरोनाले गर्दा मानवीय जीवनको सबै क्षेत्र अस्तव्यस्त बनेको छ । यो अझ जटिल र जटिलतर बन्दै गएको छ । यसबाटे भइरहेका अनुसन्धानहरूले भन्न कत्राकत्रा वित्पातका कुरा प्रकाशमा ल्याइरहेका छन् । ती सबैको सामान्यस्तरमा प्रसारण हुने हो भने मानिसको जीवन दुष्कर बन्न पुरान् । रोगभन्दा अहिले मनोविज्ञानले मानिसलाई थला पार्न थालेको छ । नकारात्मकताबाहेक अन्य सुन्न पाईदैन । त्यसमाचिय सरकारको निषेधाज्ञाले मानसिक पीडा पुच्याउन थालेको छ । कोरोना महामारीले शरीरमा भौतिक क्षति पुच्याउने खतरा छ भने निषेधाज्ञाले मानसिक क्षति पुच्याउने अवस्था सिर्जना भइसकेको छ । किनकि कुनै पनि कुरा सहने एउटा सीमा हुन्छ । तर यहाँ नखाउँ भने दिनभरिको शिकार, खाउँ भने कान्छा बाबुको अनुहारजस्तो स्थिति छ । घरमै थन्किरहैदा मानसिक रोगले गाँज्ने चिन्ता, बाहिर निस्काँदा अप्रत्यक्षरूपमा कोरोना र प्रत्यक्षमा प्रहरीको भयबाट मानिस त्रस्त छ । यी हुन् प्रत्यक्ष देखिएका समस्या । यसमा धेरै अप्रत्यक्ष समस्या पनि लुकेको छ, जुन समयक्रममा देखिए जानेछ ।

मानिस कति घरी घरभित्र कैब बस्न सक्छ ? कति घरी कोरोनाको भयले उसलाई सताउँछ ? किनकि यीबाहेक पनि धेरै कुरा छन्, जुन मानिसका लागि आवश्यक मानिएका छन् । अहिले कोरोनाले शारीरिक र मानसिक रोगको भय उत्पन्न गरेको छ, भोलि पनि शरीर र मनको भोकको अको संस्करण जन्मने छ । शरीरको भोक दुनियाँको सबैभन्दा ढूलो रोग हो । यसको उपचार मानिस, यस धरातलमा जन्मेदेखि आजसम्म हुन सकेको छैन । यसको एकमात्र उपचार हो भोजन । र भोजन प्राप्त गर्नका लागि कस्ताकस्ता मुश्किलको सामना गर्नुपर्छ, त्यो सबैलाई थाहा छ । मानिसले येट भन्काका लागि जस्तो पनि काम गर्न । थम गर्न, बुद्धि खियाउँछ र कतिपटक नचाहिंदो काम पनि गर्न । तर भोक शमनका लागि गरिएको कुनै पनि कर्मलाई न धर्म, न समाज कसैले पनि हेय ठान्दैन । हास्तो धर्मशास्त्रमा त भनिएकै छ-बुभुक्षु किनकरोति पापम् । मान्छे भोको भएपछि पापकर्म पनि गर्न । मानिसले पाप कर्म नगरोस् त्यसका लागि सरकार सतर्क हुनुपर्छ । त्यसैले आजको सभ्य समाजमा सरकारहरूले राष्ट्रिय धनको समानुपातिक वितरणमा जोड दिएका हुन्छन् ।

यो अलग कुरा हो कुन सरकारले यसको कार्यान्वयनलाई चनाखो भएर पूरा गरेको छ र कसले गरेको छैन । जहाँ भएको छ ती मुलुक आज विश्व नियन्ता बनेका छन्, जसले गरेको छैन, ती पत्रु र जन-धृणाका पात्र बनेका छन् । त्यहाँ धनीभूत अराजकता, लुटमार, तस्करी, भ्रष्टाचार, चोरी-डाँकाजनी, हिंसा, विवाद जन्मने गर्दछ । यी सबैको पछाडि मानिसले आफूलाई सुरक्षित राख्ने मनोविज्ञानले काम गरेको हुन्छ । शरीर र मानसको सुरक्षा । जब न्यायपूर्वक कुनै चीज हासिल हुँदैन भने मानिस त्यसलाई अन्यायपूर्वक हासिल गर्न खोज्दछ । अनि त्यहाँ भन्न अराजकता बढै जान्छ । अराजकता भौतिक होइन, त्यो त अल्पकालको मात्र हुन्छ, विचारमा, सोचमा, स्वार्थका लागि हुने अराजकता भयावह हुन्छ । यसर्थ घरमा थुनिएका र निम्नस्तर नागरिकको भोक शान्त पार्न जमकर्को आजको आवश्यकता बनेको छ । कसरी हुन्छ, त्यो सोचो काम सरकारको हो । जनस्तरबाट यस्तो कामको पहल भयो भने सरकारले विरोधको संज्ञा दिन्छ । अन्यथा, परिणाम त घामभैं छर्लङ्ग छ । विरोध नाघेर विद्रोह बन्छ, विद्रोहले विग्रह जन्माउँछ, जुन कोरोनाभन्दा भयावह हुन्छ ।

कोरोना नियन्त्रणमा स्थानीय निकायको आर्थिक भूमिका

जानकारहरू भन्न विश्वले कोरोना सदूकमणाबाट मुक्ति पाउन अझै वर्षो लाग्न सक्छ । विकसित वा धनी देशहरूले केही वर्षभित्र कोरोना सदूकमण नियन्त्रण गर्न सक्ने पनि निर्मल भने पार्न सक्तैन् । कोरोना सदूकमणको भय उनीहरूको पनि शिरमाथि भुन्डिएको तरबाटै रहिरहेछ । तर आर्थिक सबलताको कारणले कोरोना सदूकमणले गर्ने राष्ट्रिय आर्थिक क्षितिको तीराष्ट्रहरूले न्यूनीकरण भने गर्दै लानेछन् । कोरोना उनीहरूको लागि अति जटिल एवं ज्यादै गम्भीर समस्या भने हुनेछन् ।

नेपालजस्तो विकासशील राष्ट्रको लागि भने कोरोना सदूकमण दीर्घकालीन समस्या बन्न सक्छ, जटिल र गम्भीर रहिरहन सक्छ । साधन र सोतको अभाव तथा भारतबाट अन्यत्रित किसिमले हुने नेपाल प्रवेशले गर्दा नेपालले कोरोना सदूकमण छोटो अवधिमा निर्मल गर्न सक्ने सम्भावना परपरसम्म देखिन्न । नियन्त्रण मात्र गर्न पनि वार्षी लाग्न सक्छ । त्यसकारण नेपालले स्थानीय एवं सदृशीय दुवै स्तरमा कोरोना सदूकमणका लागि एउटा दीर्घकालीन स्वास्थ्य एवं आर्थिक नीति निर्माण गर्न अत्यावश्यक छ । सार्थक नीति निर्माणका साथै कार्यान्वयनको नियन्त्रण असम्भव हुँदै जानेछ ।

अहिले वर्तमानको कुरा गरौं । कोरोना सदूकमण अहिले नियन्त्रण गर्न नसकिनेरी देशभरि फैलिएको छ । नेपालभरि कोरोना सदूकमणबाट मृत्यु हुनेको सदृश्या ४ हजार नाथेको छ । नेपालमा अहिले सरदर यो रोगबाट २०० व्यक्तिहरूको मृत्यु भद्रहरूको छ भनी समाचारहरूले उल्लेख गरेका छन् । विगत २४ घाटा (जेठ ५ गते) भित्र २४६ जनाले यस सदूकमणको कारण ज्यान गुमाएका छन् । यो अवस्थाले कोरोना सदूकमण दिन प्रतिदिन नेपालमा भयावह बन्दै गएको स्थितिको पुष्टि गर्दछ । विगतमा २४ घण्टामा, यसि धेरै व्यक्तिको ज्यान गएको थिएन । यो पहिलो घटना हो । नेपालमा धेरैले कोरोना सदूकमण नियन्त्रण एवं व्यवस्थापनका लागि अहिले

प्रमुख जिम्मेवार सदृशीय सरकारलाई देखे तापनि यो विशेष परिस्थितिमा भने खास जिम्मेवार भनेको स्थानीय सरकार वा निकायहरू हुन् । कोरोना सदूकमण नियन्त्रण एवं व्यवस्थापन गर्न नगर एवं

हो । खासमा हरेक गाउँमा एउटा सामान्य अस्पताल र प्रत्येक गाउँपालिकामा एउटा सुविधासम्पन्न अस्पताल हुनुपर्ने हो । अबको यो स्थितिमा स्थानीय सोत एवं साधन प्रयोग गरेर गाउँपालिकाहरूले

गाउँपालिकाहरूले यसतर्फ गम्भीर भएर सोचन आवश्यक छ । नेपालका बहुसङ्ख्यक गाउँपालिका गरीब छ । तर अर्को राष्ट्रो कुरा के छ भने गरीब भए तापनि साधन र सोतले भने पूर्ण छन् ।

अर्थविशेष

तिश्वराज अधिकारी

akoutilya@gmail.com

हरेक गाउँपालिकामा एउटा सर्वदलीय सन्यन्त्र निर्माण गरेर जनप्रतिनिधिहरू सक्रिय हुँदै जनसेवामा लाग्न आवश्यक छ । यस्तो गर्न सकिए स्थानीय सोत एवं साधनको विकास गरेर बहुसङ्ख्यक नेपालीको ज्यान जोगाउन सकिन्छ, कोरोना सदूकमणसँग लड्न सकिन्छ ।

गाउँपालिकाहरूले महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्न सक्छन् र गर्ने पनि पर्छ । पालिकाका जनप्रतिनिधिहरूले यो विशेष परिस्थितिमा महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्न आवश्यक अहिले केवल केन्द्र (सदृशीय सरकार) को आलोचना गरेर, यसको मुख्य ताकेर वा त्यसलाई प्रमुख जिम्मेवार देखेर समय बर्दावर गर्ने हो भने कोरोना सदूकमणले आफ्नो रोद्रूपमा भन्नै विस्तार गर्नेछ । यस्तो स्थितिमा गरीब परिवारको जीवन रक्षा गर्न नगर एवं गाउँपालिकाहरूले खाद्य बैंकका छान्न र धेरै गरीब र साधनविहीन राष्ट्रको लागि कोरोना सदूकमण नियन्त्रण असम्भव हुँदै जानेछ ।

स्थानीय स्तरमा अस्पताल स्थापना गर्न आवश्यक छ । यस कार्यको लागि केन्द्रको मुख्य ताकेर परियोग मात्र गर्न सक्छ ।

केवल केन्द्र (सदृशीय सरकार) को आलोचना गरेर, यसको मुख्य ताकेर वा त्यसलाई प्रमुख जिम्मेवार देखेर समय बर्दावर गर्ने हो भने कोरोना सदूकमणले आफ्नो रोद्रूपमा भन्नै विस्तार गर्नेछ । यस्तो स्थितिमा गरीब परिवारको जीवन रक्षा गर्न नगर एवं गाउँपालिकाहरूले आफ्नो रोद्रूपमा गरीब र साधनविहीन राष्ट्रको लागि आवश्यक अहिले केवल उनीहरूले आफ्ना ती सोत साधनको सही पहचान र प्रभावकारी प्रयोग मात्र गर्न सकेका छैन ।

